

kaz, kako sta bili rajski priljubljeni. Naj jima sveti večna luč, žalujočim ostalim pa naše iskreno sožalje!

Brat našega prevzvišenega škofa umri. V žičah pri Konjicah je umrl v noči od zadnje sobote na nedeljo v starosti 77 let pri svojem sinu g. Anton Tomažič, brat prevzvišenega našega škofa in oče žičkega g. župnika. Stajni je bil prvotno cerkovnik v domači župni cerkvi pri Sv. Miklavžu pri Ormožu, pozneje pa v Ljutomeru. Na obeh župnijah je bil priljubljen ter spoštovan kot odličen katoliški mož ter zvest pristajaš politike rajnega voditelja dr. Antona Korošca. Ko je postal sin župnik v žičah, se je preselil k njemu in preživel jesen svojega življenja v zaslužju.

Pokopan je bil v žičah 25. februarja. Dobremu rajnemu bodi Vsemogočni večni plačnik življenemu bratu in sinu naše iskreno sožalje!

Družinski oče umri v Litmerku pri Ormožu. Tužno je zapel zvonček v litmerški kapelici ter nam naznanil, da je umrl blagi družinski oče Potočnik Anton. Rajni je dolgo bolehal za neozdravljivo boleznijo, katera ga je spravila v prerani grob. Bil je blagega značaja, vedno vesel in šaljiv. Svoji družini skrben oče in sosedom dober sosed. Zapušča ženo in 4 nepreskrbljene otroke.

Zlatega naročnika našega lista poklical Gospod k sebi pri Sv. Vidu pri Grobelnem. Dne 22. februarja 1941 smo pokopali uglednega posestnika ter kovača Franca Gajšek. Dočakal je 84. leto. Mož posebne vrste. Pravi kmetijski modrijan. Za kmetijski stan zelo izobražen. Leta 1935. je obhajal s svojo blago ženo zlato poroko. Naročnik »Slov. gospodarja« je bil nad 50 let. Mož klenega značaja. Globoko veren ter je v tem duhu vzgojil tudi vse svoje otroke. Za dobro stvar ter za vero je nastopil proti vsakomur, ni se bal in njegova premišljena beseda je mnogo zalegla. Bil je dolga leta član načelstva ter nadzorstva tukajšnje hranilnice. Pogreb je pokazal, kako spoštovan in priljubljen je bil. Domač župnik, ki sta si bila posebna prijatelja, mu je pri grobu spregovoril poslovinne besede. Bog mu bodi plačnik!

Dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja« umri v Sv. Pavlu pri Preboldu. Vzoren krščanski mož, upokojen rudar Kos Egidij je umrl 12. februarja. Rajni je delal več let v rudniku na Nemškem. Udeležil se je svetovne vojne ter bil 5 let v ruskem ujetništvu. Prijateljem in znancom je vedel mnogo povedati. Po vrnitvi v svojo domovino je bil zaposlen v Trbovljah, pozneje pa v Zabukovci. Pred par leti je obnemogel in v pokojno lepo vodil majhno kmetijo. Kot vnet sadjar in vrtnar se je pri gradnji sadjarske sušilnice tudi pri kulu dobro odrezal. Bil je dobronik cerkve. Zahajal je ob nedeljah redno k službi božji, tudi popoldanski, ter se je pogosto okrepčal z angelskim kruhom. Zapušča ženo in dve že preskrbljeni hčerki. Naj v Bogu počiva. Ostalim naše sožalje!

Smrt deklice in starega naročnika našega lista pri Sv. Miklavžu nad Laškim. V sredo, dne 13. februarja, smo imeli pogreb 12 letne šolske učenke Cecilije Zavšek iz Brodnice. Na nogi se je rana, ki je nastala zaradi žulja od čevlja, zastropila in ni bilo več rešitve. Bila je zelo

pridna in marljiva učenka, kar je posebno pokazal pogreb, katerega se je udeležila šolska mladina. Pri poslovinnem govoru č. g. župnika menda ni ostalo suho nobeno oko. Rajni, kateri so že poprej umrli starši, naj sveti večna luč. — V soboto, 15. februarja, pa smo pokopali dolgoletnega naročnika »Slov. gospodarja«, 77 letnega Antona Gaberšek, bivšega posestnika iz Zabračja. Rajni je bil bolj tihega in mirnega značaja, ki se ni nikdar silil v ospredje, vendar je bil v prejšnjih letih občinski odbornik in član krajevnega šolskega sveta. Bil je dober oče svojim otrokom, kateri so vsi ugledni kmetijski gospodarji in gospodinj, vsi naročniki našega lista. Svetila mu večna luč, sorodnikom pa iskreno sožalje!

Več smrtnih slučajev na Pilštanju. Po dolgem času bi se s Pilštanjem malo oglasili. Zadnji čas so naši zvonovi skoro cel teden zvonili. V kratkem smo spremili k večnemu počitku pet naših faranov. Pred nedavnim smo pokopali tri. Dobro mater Ano Leskošekovo je Bog poklical v večnost v 56. letu. Trpljenje, ki je bilo delež celega njenega življenja, jo je uklonilo. Bolezen jo je priklenila na posteljo, ležala je več kot eno leto. Za njo so skrbeli njeni otroci. Bila je dobra in pobožna mati, v trpljenju preizkušena, dobro je vzgojila svoje otroke. Imela jih je osem. Mož in otroci jo bodo pogrešali, saj je znala posebno v trpljenju najti pravo besedo. Na pogreb je prišel tudi svak g. Miloš Turk, župnik v Ljubnem. — Nikolaj Pustišek je bil mož, ki se je vedno zavedal svojih krščanskih dolžnosti. Bog mu je naložil nekaj več kot sedem križev. — Starček Franc Sluga je bil po poklicu zidar. Pri ljudeh je bil priljubljen. Posebno je bil vesel, če je v prejšnjih letih mogel delati pri cerkvi. Na stara leta je samotarij v skromni hišici. Čeprav je imel že 88 let za seboj, je hodil še vedno k sv. maši, vsako prvo nedeljo pa je bil pri sv. zakramentih. Se za božič je sam prišel v cerkev; rekel je, Bog ve, če bom še kdaj prišel na Pilštanj. — Jugova družina na Vrheh je izgubila skrbnega očeta. Od četrtika ga krije gomila. Bil je zgleden gospodar, z veseljem je delal na svojih poljih in v svojih vinogradih. Svoje otroke je zgodaj navajal na delo, deloma je že vseh devet preskrbel. Vsem je bil zgled v delu, posebno pa v spojinjavanju verskih dolžnosti. Svojo družino je posvetil božjemu Srcu in jo vsak mesec peljal k mizi Gospodovi. Bil je mož na mestu, nikoli ni skrival svojega katoliškega prepričanja. — Tudi iz trga Pilštanja smo izgubili dobro mater Marijo Baho. Najprej sta z rajnim možem gospodarila v Dragomeričah, pridno sta delala. Ker sta bila daleč od cerkve je rajna vedno želela, da bi prišla bliže cerkve. Kupila sta hišo v trgu. Tako je bila bliže cerkve, kamor je še čez dan večkrat prihajala. Delala je vedno rada, še z osmimi križi je hodila s košem na polje. Še pred nekaj časa je rekla: Nikoli ne morem biti brez dela. Večkrat jo je kdo srečal z rožnim vencem v roki. V svoji gostilni ni nikdar trpela nesposobnega govorjenja. Bila je neustrašena, pobožna mati. Ohranimo njo in vse rajne v lepem spominu!

Ali si že obnovil naročnino?

»Saj zame ni škoda!«
Dekletu ni ušla zbadljiva porogljivost v njegovem glasu; zdrznila se je in vprašala:
»Kdo pravi to?«
»Ti si tako rekla.«
»Kaaaj? Jaz? To ni res. Tako govorjenje je zame greh.«
»Ali nisi ti očeta nagovorila, naj meni ponudi grobarsko službo — jaz da bi jo najlaže prevzel?«
Od jeze je vsa zagorela, take je še ni videl, prav zadržala se je nad njim:
»To je grda, hudobna laž — užalil si me, ko si kaj takega mogel verjeti.«
»Saj prav verjel nisem,« je zajecal; »pa če človeku vedno trobijo, da se mi smejiš in me imaš za norca in da se ti studim, potem pa človek le začne dvomiti.«
»Kdo pa ti je take trobil? Ali moj oče?«
»Ne.«
»Moj brat?«
»Da.«
»Ali te moj brat tudi rekel, da sem jaz zato nai bi ti bil za grobarja?«
»Ne, to mi je rekel Migec; on je tudi pravil, da so mu tvoj oče naročili, naj mi ponudi grobarsko službo.«
»Migec! Ali ga ne poznaš sam dovolj dobro? Tega coprnika hudobnega! In si misliš, da bi se moj oče s takim menili? Moj oče s takim še govoriti nočejo.«

Judež je pobesil glavo in je molčal; ona pa se je kregala naprej:
»Kaj takega si od tebe nisem zaslužila, da bi tako grdo mislil o meni. Nevoljna sem bila, ko si prevzel grobarsko reč.«
»Kaj praviš, Julka? Nevoljna si bila?« je silil v njo.
»Zakaj pa?«
»Bala sem se, da se boš koz nalezal — pa si se mi smilil.«
»Julka, Julka, odpusti mi!« je dejal ves iz sebe. »Resnico ti bom povedal: prevzel sem to službo samo zaradi tebe.«
»Kaj? Zaradi mene?« je hlasičila, po vsem telesu je trepetala. »Zaradi mene? Ali hočeš reči, da si storil to iz jeze?«
»Ne, ne, iz jeze ne. Mislim sem si, ti imaš že prav, če meni, da me ni škoda — in če zbolim in če umrem, se bom vsaj malo spokoril za svoje prejšnje hudobije. Pozneje me je jela služba veseliti, ko sem lahko tolikim bolnim zapuščenim revežem pomagal. In nič se ne zlažem, če rečem, da sem to tudi Bogu na ljubo storil.«
Zdaj je ona čisto utihnila. Čez nekaj časa je dejala mehko:
»Tonč!«
»Julka!« je kriknil on; bilo je, kakor da je zavriskal. »Po imenu si me poklicala! — Bog ti povrni! Ne zaničuješ me, kajne, da ne?«
(Dalje sledi)

Kratke tedenske novice

Naš zunanji minister dr. Cincar Markovič bo obiskal 25. februarja Budimpešto, kjer bo ostal 2 dni uradno in 2 dni zasebno.

Madžarski prosvetni minister Homan je obiskal 22. februarja Beograd in je bil gost na kosilu, katerega je priredil njemu na čast naš minister za prosveto g. dr. M. Krek.

Na zboru fašistične organizacije v Rimu 23. februarja v gledališki dvorani je govoril Mussolini. V svojem govoru je napovedal nemško-italijansko ofenzivo na spomlad. Italija bo nadaljevala borbo do zmage, četudi bo dolgotrajna. Mussolini veruje trdno v zmago z nemško pomočjo.

Amerikanci in Angleži napovedujejo, da bodo nemške čete iz Romunije kmalu prekoračile Donavo in vkorakale v Bolgarijo, kamor so že prispele nemški generalštabni častniki v civilni preobleki.

Romunska vlada je poklicala za sredo marca 1 milijon rezervistov, ki bodo zamenjali Nemce ob sovjetski meji.

Angleški vojni minister Eden in načelnik glavnega generalnega štaba suhozemske vojske general Dill sta imela v minulem tednu v egiptski prestolnici Kairi z vrhovnim poveljnikom afriških čet Wawellom posvetovanja o nadaljnjih ukrepih in o pomoči za Grčijo.

Zaradi nerazčiščenega položaja na Bolgarskem je angleška ofenziva proti italijanskemu Tripolisu v severni Afriki začasno opuščena.

Francoski maršal Petain je odklonil posredovanje diktatorja Španije generala Franca, da bi dovolila Francija italijanski vojakom umik iz Tripolisa v francoski Tunis, če bi bilo potrebno.

Svica se pripravlja na proslavo 650 letnice svojega obstoja.

72 letni monakovski škof in kardinal Faulhaber je povabljen od sv. očeta v Rim, da si v papeževem poletnem bivališču okrepi zdravje.

Ameriški zakon o pomoči Angliji bo sprejet končno veljavno proti koncu tedna, ker so bile razprave o njem v senatu zaključene 25. februarja.

Anglija je naročila v ameriških letalskih tovarnah 28 letetičih trdnjav s 4 motorji. Eden od teh ogromnih bombnikov je že prispejal v Kanado, odkoder bo odpredan v Anglijo. V kratkem bodo sledile prvi še ostale leteče trdnjave, ki bodo uvrščene v napadalne polete na velike oddaljenosti.

Bivši abesinski cesar Hajle Selasije je imenoval svojo začasno vlado, ki postuje v Abesiniji.

Rusko sovjetsko vlado tvori 40 narodnih komisarjev in ima komisar za zunanje zadeve Molotov 12 namestnikov.

V po požaru strašno opustošeno špansko mesto Santander so poslali Angleži 2 parnika živih, Francozi Rdeči križ, Nemci 500 vojakov, ki pomagajo pri reševalnih delih.

le 15.172.721 frankov. Tudi tisti uradi, ki še poslujejo, bodo morali prenehati z delom, če jih države ne bodo hotele več denarno podpirati.

Trda žela. Trše nego navadno jeklo je želo neke ose najezdnice, ki je zajedalka zidne čebele. Čebela prevleče svoje gnezdo s snovjo, ki sestoji deloma iz njene sline in ki se takoj strdi v železno trd beton. Če poskusimo to maso prebošiti z jekleno iglo, se bo igla prej zlomila, nego bi se vdal ta čebelni »beton«. Toda želo, ki ga uporabljajo osa za polaganje jajc, je dovolj trdo, da predre na vsakem poljubnem mestu to maso. Tako se more želo zapirati v čebelne kletke in bube, v katerih se razvije potem novi zarod ose.